

पस्त्यस्तु: RV. 6, 51, 9.

पस्त्यावत् (von पस्त्य, Padap.: पस्त्यवत्) adj. 1) *einen festen Wohnsitz innehabend, m. Hofbesitzer, ein begüterter Mann:* उत्तमुं वृषणा पस्त्यावतः RV. 4, 181, 2. मर्यौ देव धन्वं पस्त्यावान् 9, 97, 18. *einen Wohnsitz bildend, — gewährend:* तत्यौ एभ्यः सुवसि पस्त्यावतः RV. 4, 54, 5. बर्किस् 2, 11, 16. — 2) *zur Soma-Presse gehörig oder ähnlich (vgl. पस्त्य 3):* सुवोमे शर्वाणावैत्यार्जिके पस्त्यावति । पुरुन्निचक्रपा नरः RV. 8, 7, 29.

पस्पूष् (von. स्पूष्) adj.; s. 1. श्र०.

पङ्कव s. u. पङ्कव.

पङ्कव m. pl. N. pr. eines Volkes, die Perser M. 10, 44. (वसिष्ठस्य पर्यास्वनी) अमृजतप्त्यह्वान्पुच्छात् MBn. 1, 6683. 2, 1119. 1871. 6, 335 (पङ्कव geschrieben: vgl. VP. 189). 375 (पङ्कव VP. 198). HARI. 760. 768. 776. पङ्कवाः श्मशुद्यारिणः 781. 782. 1426 = 1764. 6441. तस्या (कामधेनोः) लृभारवेत्सृष्टाः पङ्कवाः R. GOR. 1, 55, 18 (34, 18 SCHL.). (कामधेनोः) उर्मस्त्वभिसंजाताः पङ्कवाः शश्वाणायः 36, 2, 4, 43, 21. VARĀH. Bbh. 8, 3, 38. 14, 17. 16, 38. 18, 6. VP. 374 (पङ्कव). MĀR. P. 58, 30. 50. Vgl. पलव am Ende.

पङ्किका f. = वार्तिप्रसी Pistia Stratiotes Lin. ÇABDAM. im ÇKDA.

1. पा. I. पाँति, पाँहि, पेयास् 3. sg. (RV. 9, 109, 2), श्रापाम् (vgl. aor.), श्रपुम्, पास्, पातम् u. s. w.; partic. पाँतम्, पाँती. Diese Formen nur in der älteren Sprache. II. पिंबति (in den späteren Schriften meist पिवति geschrieben) P. 7, 3, 78. VOP. 8, 70. auch med. Vereinzelt finden sich Formen wie पिपतु KATH. 25, 6. पिपते (s. u. श्रनुप्र). — perf. पौया, पयाव (पयित्य P. 6, 4, 64, SCH.), पर्वयुम्, पपुम्, पर्वियात् (RV. 6, 37, 2. 10, 28, 1), पर्विवेस् (P. 7, 2, 67, SCH.), पपुषम्; पर्विर्, पयान् (RV. 6, 44, 7); aor. श्रापात् P. 2, 4, 77. VOP. 8, 25; fut. पास्यति, °ते; prec. पेयात् P. 6, 4, 67. VOP. 8, 85; पीतीं, पीतीं, mit praeph. °पाय nach P. 6, 4, 69 und VOP. 26, 212, zu belegen nur °पीय; पाँतुम्, पाँतवे, पिंबद्यै; absol. पायम् P. 3, 4, 22, SCH.; pass. पीयते (P. 6, 4, 66), श्रापायि, पये; partic. पीत॑. trinken DHATUP. 22, 27. mit acc. oder partitivem gen.: पिक्वतु सोमे वृष्णाः RV. 1, 44, 14. मध्यः पिबति गौप्यः 84, 10. (वृत्तम्) विश्वे पिपे स्वर्दणः 2, 24, 4. पाहि नः सुतम् 3, 40, 6. 4, 20, 4. 7, 98, 3. न सोमे श्रापता पैपे (pass.) 8, 32, 16. 2, 11, 10, 19, 1. AV. 5, 19, 5. VS. 4, 11, 21, 60. AIT. BR. 3, 30. य एतासो नदीनां पिबति ÇAT. BR. 9, 3, 4, 24. 1, 6, 2, 4. पात्रमपायि RV. 6, 44, 16. — न वार्यज्ञलिना पिबेत् M. 4, 63. 6, 46. पिवते चैव वृत्तम् 11, 114. पदि वतो हि ते भित्वा न पिबेक्षाणितं रुपे MBh. 2, 2534. 3, 17253. R. 1, 44, 36. पौया RAGH. 2, 69. मधु द्विरेकः — पौया KUMĀRAS. 3, 36. KATH. 45, 230. श्रापात् BHATT. 15, 6. पास्यति HI. 1, 52. MBh. 4, 689. BHAG. P. 9, 21, 10. पेयास् BHATT. 19, 27. पातुम् M. 11, 7. ÇAK. 84. पीलापः M. 5, 145. पिबते MBh. 5, 268. HARI. 11332. 14808. पिबमाना MBh. 4, 403. पिबस्व 3, 17259. 4, 454. 14, 277. 1606. पास्यामर्हे HARI. 8002. तोर्योदकमिंदै तावत्प्रयत्नाम् R. 4, 9, 24. MEGH. 43. MĀR. P. 54, 30. HIT. PR. 28. पये impers. BHATT. 14, 92. रुडः Staub einschlucken M. 11, 110. स्तनं पौया MĀR. P. 17, 7. श्वरम् ÇAK. 22. MEGH. 28. पिबन्धो मूर्तमिव einsaugen RAGH. 7, 60. पौया — श्रापुगः — मनुष्यशोणितम् 3, 54. चनुषा, सोचनै: u. s. w. mit den Augen sich laben an R. GOR. 2, 43, 5. MEGH. 16. RAGH. 2, 19. 73. 3, 17. KATH. 10, 211. 49, 213. BHATT. 8, 49. BHAG. P. 9, 24, 64. श्रक्षा नृतो-

के पीपेते हृतिलामृतं वचः: mit den Ohren sich laben an 1, 16, 9. चराश्चेषु: परितः पिबतो बगतां मतम् (vgl. u. समा) KĀM. NĪTIS. 12, 26. कालः पिबति तत्पत्तम् austrinken so v. a. fortenehmen PĀNKĀT. III, 233. स्वतेजसापिबतीत्रामात्मप्रस्वापनं तमः BHAG. P. 3, 26, 20. trinken so v. a. geistige Getränke trinken MÜLLEB. SL. 83. पीत 1) getrunken, eingesogen H. a.n. 2, 178. °सोमपूर्व M. 11, 8. DRAUP. 6, 5. RAGH. 1, 89. श्रद्धयीतस्तन (सिंहशिष्य) ÇAK. 173. विम्बाधर 147. पीतशोणित (खड़लता) KATH. 30, 5. वचस् mit den Ohren eingesogen BHAG. P. 1, 16, 9. तैत्तिवायाणां शितैवाणैरापुः पीतं रुधिरं तु पतत्रिभिः RAGH. 12, 48. °कोशः der den Schatz ausgesogen hat RĀGĀ-TAR. 3, 421. 6, 225. येगेन मीतितदगात्मनि पोतनिः: so v. a. der sich dem Schlaf hingegeben hat BHAG. P. 7, 9, 32. — 2) getrunken haben: भुक्तपीतः KATH. 39, 157. पीतप्रतिबद्धवत्सा (धेनु) RAGH. 2, 1. श्र० noch nicht getrunken haben MBh. 2, 1902. ÇAK. 84. in comp. mit dem obj.: सुरापीत॑ der Surā getrunken hat P. 6, 2, 170, SCH. तैत्त॑, धूत॑, मध्य॑ gaṇa श्राद्धितायादि zu P. 2, 2, 37. विष्य HARI. 4840. R. GOR. 2, 84, 1. वृषत्पीतेन M. 3, 19. getränk, eingetaucht in Oel: भृत्येन पीतेन निशितन MBh. 6, 3186. सितपीताम्यां (lies शित॑) तुरम्याम् 7, 1078. imbibirt, voll von: पीतः स शैचेन 12, 1722. — 3) n. das Trinken MED. t. 34.

— caus. पायपति, °ते P. 7, 3, 37. 1, 3, 89. VOP. 18, 6, 23, 58. aor. श्रपीप्यत् P. 7, 4, 4. VOP. 18, 7. infinit. पायपितैवे ÇAT. BR. 2, 3, 2, 8. tränken, zu trinken geben: देवौ उशतः पायपूर्वतः RV. 2, 37, 6. दृतं महृ पायपते 1, 56, 1. 14, 7. 3, 37, 5. AV. 8, 7, 22. 10, 10, 9. ÇAT. BR. 1, 8, 2, 9. पायपमनेव योषा पुत्रम् NIR. 2, 27. पश्चुम् ÅÇV. GRBJ. 1, 11. — JÄGN. 2, 112. कृपान्वयपिला MBh. 1, 192. 4, 2155. तान्कृपान् — पायपामास वारि सः 7, 3741. 13, 5336. गावो वत्सान् पायपन् (sic) R. 2, 41, 9. 91, 52. SUÇA. 1, 46, 19. (पायपते॑) 63, 6. KATH. 10, 109. 13, 85. BHAG. P. 4, 3, 17. 3, 2, 23. 31. 5, 26, 26. P. 8, 1, 60, SCH. SIDDB. K. zu P. 2, 3, 27. VOP. 5, 12. पायपति स्तनं लृहिम् Z. d. d. m. G. 6, 96, 21. पायपते SUÇA. 1, 188, 19. 314, 10. RAGH. 13, 9. मध्यपायपत — श्रात्मानम् BHATT. 8, 41. ज्योतस्तामृतं शशी — वापीः — श्रापयत 62. यशेमां मानवो धेनुं स्वैर्वत्सैरमरादिभिः। पायपत्पुचिते काले wer seine Kälber an dieser Kuh trinken lässt MĀR. P. 29, 13. पायित॑ was man zu trinken giebt ÇAT. BR. 14, 7, 2, 11. getränk: पायिताश्मामृतं सुरा: BHAG. P. 8, 12, 13. getränk so v. a. eingetaucht in: नाराचैस्तैलपायपतै: MBh. 9, 1530. तपे॑ करत्या मथितेन (तक्षणा) पुक्ते दिनोषिते पायितमायसं यत् VARĀH. Bbh. S. 49, 26.

— desid. vom caus. zu trinken zu geben beabsichtigen: पो दुर्ब्राक्षणो ऽसोमं पिपायपिषेत् KATH. 13, 6.

— desid. trinken wollen, durstig sein: 1) पिपासति P. 7, 4, 79, SCH. सोमपिन्दः पिपासति RV. 8, 4, 11. NIR. 7, 13. AIT. BR. 6, 8. KĀND. UP. 3, 17, 1. पिपासतश्च शोणितम् MBh. 7, 205. पिपासित दुर्स्त 3, 17247. MĀR. 160, 19. SPR. 1780. VBT. in LA. 28, 10. — 2) पिपीषति RV. 4, 18, 9. पिपीषते dat. 6, 42, 6.

— intens. पेपीषते P. 6, 4, 66. VOP. 20, 4. gierig —, wiederholte trinken: पेपीषमानं KĀND. UP. 6, 11, 4. पेपीषते ऽम्भः SUÇA. 2, 488, 21. पेपीषते मधु मध्या महृ कामिनीभिः VARĀH. Bbh. S. 19, 18. mit pass. Bed.: तथा पेपीषमान उद्देष्ये BHAG. P. 5, 8, 4. नागः: — पेपीषमाना भमैः: an denen Bienen gierig saugen HARI. 8798.